Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36545
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

mortalē te cē scis. A Hescio. R Hoc omnū q̄ te nescī
re dicis. q̄d scire p̄ius mauis. A Vtrū immortalis
sim. R Vinere g̃ amas. A Et amor. R Q̄o cū te immor
tale ēē didiceris satis erit. A Erit id quidē mag
nū s̄ parū. R Hoc tam q̄d parū ē q̄ntū gaudē
bis. A Plurimū. R Nichil iā flebis. A Nichil omino
R Q̄o si ipsa uita talis ēē uidēt. ut uita nil tibi
amplius quā nosse nosse liceat. temperabis a lacri
mis. A Immo tantū flebo ut uita nulla sit.
R Hic g̃ uiuere ppt̄ ipsū uiuere amas s̄ ppt̄ scire.
A Credo ēēclusionē. R Q̄o si ipsa cadē rerū scientia
miserū facit. A Nullo id quidē pacto fieri posse
credo s̄ si ita ē nemo ēē beatus potest. Hic nūc
aliunde sūmiser. nr̄ rerū ignorantia; q̄d si ærū
rū scientia miserū fac̄ semp̄ina miseria ē.
R Laudeo totū q̄d cupis. Ha quō nemine ē scien
tia miserū ēē credis. cū q̄ probabile ē ut intelli
gentia efficiat beatū. Beatus aū nemo nūq̄
uenisse nemo unū q̄n est; ēē usq̄ uiuere cū intel
ligere. s̄ ēē ut uiuas uiuere ut intelligas; g̃
ēē ut intelligas ēē cū scis uiuere scis intelligere